

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619201155
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8619201155.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu E. U., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX B. XXX, právne zastúpeného JUDr. Ivom Babjakom, advokátom, Sov. hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného REMEDIUM LEGAL, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava- mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, o zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 13 533,55 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 5Csp/60/2019 - 85 zo dňa 30.03.2022, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v napadnutej časti t.j. okrem výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1000,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. vo zvyšku žalobu zamietol, III. žalobcovi priznal náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.
2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa článku 5 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), podľa § 3 ods. 5, 3 veta a § 4 ods. 2 psím. b) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.
3. Súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník č. k. 3Csp/89/2016-125 o zaplatenie sumy 13 533,55 Eur bol žalovaný v postavení spotrebiteľa úspešný. Rozhodol o tom rozsudkom Okresný súd Svidník č. k. 3Csp/89/2016-125 zo dňa 27.9.2018, ktorého rozsudok potvrdil Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 3Co/20/2019-161 zo dňa 7.5.2019, ktorý sa stal právoplatným 24.5.2019.
4. Žalobca si ako spotrebiteľ uplatnil satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv. Svoje práva si musel brániť na súde v pôvodnom konaní.
5. Primerané finančné zadost'učinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu.
6. Žalobca si uplatnil finančné zadost'učinenie v sume 13 533,55 Eur, čo zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatiť.
7. Zákon nepočíta s morálnou satisfakciou a s peňažným zadost'učinením, len ako jej doplnkom alebo alternatívou, ale počíta výlučne len s finančnou satisfakciou, v ktorej už logicky je obsiahnutá aj satisfakcia morálna.

8. Výška finančného zadosťučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť. Pojem „primeraný“ má viacero synonym, avšak jedným z nich je slovo „spravodlivý“. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nemôže mať len symbolický význam, pretože symbolická výška nezohľadňuje obsah pojmu spravodlivosť. Zároveň je potrebné zohľadniť aj účel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia, a to jeho sankčnú, odradzujúcu, satisfakčnú a relutárnu funkciu.

9. Základné konanie trvalo od doručenia žaloby súdu, t. j. dňa 27.12.2016 až po právoplatné rozhodnutie vo veci samej, t. j. dňa 24.5.2019, viac ako 2 roky. Práve postupom, keď žalovaný nenáležitými prostriedkami procesnej obrany naťahoval súdne konanie, stresové situácie a psychické vypätie žalobcu len stupňoval. Pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie je postačujúca už samotná hrozba ujmy (spôsobilosť privodiť ujmu). Súd zohľadnil postoj žalovaného a intenzitu porušených spotrebiteľských noriem zo strany žalovaného a priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Podľa názoru súdu táto suma naplňuje sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu. Vo vzťahu k námietke nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3Csp/89/2016 si žalobca, ktorý je v tomto konaní žalovaný uplatnil proti žalovanému v tomto konaní žalobcovi zaplatenie sumy 13 533,50 Eur s príslušenstvom. Bez akýchkoľvek pochybností v tomto pôvodnom konaní vystupoval terajší žalobca ako spotrebiteľ, ktorý si uplatňoval práva z neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky, teda ak žalovaný v pôvodnom konaní vyžadoval plnenie od spotrebiteľa v rozsahu, ktorý by bol založený platnou zmluvou o postúpení pohľadávky pričom k platnému postúpeniu pohľadávky nedošlo zo strany žalovaného ako obchodníka s pohľadávkami je toto konanie v rozpore s odbornou starostlivosťou keďže pravidlá postúpenia pohľadávky poznať musí. Nemožno sa preto stotožniť s námietkou žalovaného podľa ktorej si len uplatnil odkúpenú pohľadávku voči žalobcovi pred súdom.

10. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 2 CSP. Priznal žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu pretože v prejednávanej veci bol žalobca úspešný čo do preukázania základu svojho nároku pričom výška priznanej nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu.

11. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. A to čo do výroku I. a III. rozsudku. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil mu, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný v 1. rade uviedol, že súdu dňa 05.10.2020 oznamoval zmenu právneho zástupcu žalovaného, ktorým je Remedium Legal s.r.o. pričom v tomto doložil aj odvolanie plnej moci pre advokátsku kanceláriu Tomáš Kušnir s.r.o. a udelené plnomocenstvo pre advokátsku kanceláriu Remedium Legal s.r.o. Na základe uvedených skutočností nerozumie dôvodom pre ktoré súd prvej inštancie označil v záhlaví rozsudku právneho zástupcu žalovaného ako Tomáš Kušnir s.r.o., ktorého plnomocenstvo bolo dňa 30.09.2020 odvolané, pričom žalovaným udelené plnomocenstvo advokátskej kancelárii Remedium Legal s.r.o. zo dňa 01.10.2020 na zastupovanie v predmetnom konaní bolo súdu riadne doručené. Žalovaný v súvislosti s napadnutým rozhodnutím úvodom uviedol, že napadnutý rozsudok ako taký je podľa názoru žalovaného nepreskúmateľný čo do nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie ako aj čo do priznanej výšky. V predmetnom konaní je zrejmé, že žalobca produkoval argumentáciu vo vzťahu k jeho úspechu v predchádzajúcom konaní. Súd prvej inštancie nekriticky prijal argumentáciu žalobcu a bez toho, aby zodpovedal kľúčovú otázku ohľadom dôvodnosti nároku ako takého rozhodoval len o samotnej výške a aj to spôsobom, ktorý rozhodne nemožno považovať za preskúmateľný z hľadiska kvalitatívnych požiadaviek pre odôvodnenie rozsudku. Právo na spravodlivý súdny proces podľa článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd predstavuje najmä zákaz prekvapivých rozhodnutí ako aj zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu ako aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Predmetne vytknutý nedostatok sa pritom rovnako vzťahuje aj na samotnú výšku primeraného finančného zadosťučinenia priznanú žalobcovi. Súd prvej inštancie v zásade skonštatoval len to, že neexistuje vzorec na výpočet výšky primeraného zadosťučinenia a toto závisí len od úvahy súdu. Uvedený právny názor súdu je zároveň v priamom rozpore s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 z ktorého žalovaný citoval. Zároveň citoval z rozsudku Krajského súdu v Prešove

sp. zn. 17CoCsp/32/2020 zo dňa 29.09.2020. Súd prvej inštancie podľa názoru žalovaného svojvoľne a zmätočne uviedol, že predchádzajúce konanie sa viedlo na súde viac ako 2 roky kedy žalobca (teraz žalovaný) viedol vopred prehratý spor (čo žalovaný dôrazne odmieta a považuje za absolútnu špekuláciu) so žalovaným (teraz žalobcom) čím mu údajne spôsobil stresujúce situácie a vypätie žalobcu len stupňoval. Vo vzťahu k výške priznaného primeraného zadosťučinenia je predmetná argumentácia súdu absolútne nedostatočná. Ide len o nekritické preberanie argumentácie žalobcu. Žalovaný ďalej poukázal na absolútne nesprávne ba priam zarážajúce odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tej časti, lebo v odôvodnení absentuje akákoľvek právna úvaha súdu smerujúca k tomu prečo výška 1000,- Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia bola žalobcovi priznaná. Žalovaný namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní pretože sa nedopustil porušenia spotrebiteľských práv žalobcu a žalovaného nemožno považovať za osobu, ktorá by za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedala. Následne poukázal žalovaný na výklad ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Následne poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7C/101/2015 zo dňa 16.07.2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25Co/12/2018 zo dňa 21.08.2018, 1Co/62/2019 z 26.09.2019 z ktorých citoval. Zároveň konštatoval, že je neprípustné, aby dlžník po celý čas zmluvného vzťahu neplnil svoje zmluvné povinnosti reálne ani čo do istiny, pričom predmetom postúpenia mala byť pohľadávka vo výške 13 533,55 Eur poskytnutá suma úveru 11 990,- Eur, dlžník uhradil celkom 4 806,18 Eur, teda ani len istinu nesplatil a následne požadoval ešte obohatenie na úkor dodávateľa vo výške ešte vyššej akú istinu pôvodne čerpal z úverovej zmluvy. Uvedené sa vymyká akejkolvek logike vecí. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP v napadnutom rozsahu rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

12. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. S odvolaním žalovaného nesúhlasil nakoľko žalovaný vychádza zo svojho výkladu inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia. Má vlastný výklad ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa s ktorým žalobca absolútne nesúhlasí. Žalobca zotrváva na svojom názore, že sa jedná o spotrebiteľskú vec kde na jednej strane je spotrebiteľ a na druhej neporovnateľne ekonomický a právne silnejší peňažný ústav kde podmienky poskytnutia úveru a jeho splácania určuje peňažný ústav a spotrebiteľ má len 2 možnosti prijať všetky podmienky a podpísať zmluvu, alebo zmluvu nepodpísať s tým, že vie, že finančné prostriedky nedostane. Spotrebiteľ v momente ako dostane výzvu zo súdu s predloženým žalobným návrhom, aby zaplatil celú požičanú sumu sa dostáva do stresu. V sprievodných listoch, ktoré sú postupne doručované spotrebiteľovi je vyhrážanie sa exekútorom a hrozenie klientovi, že príde aj o svoj byt alebo dom. V tom vynikajú hlavne spoločnosti, ktorým bola pohľadávka postúpená ako je napríklad žalovaný. Trovy konania, ktoré súd priznáva v spore keď je spotrebiteľ v spore úspešný väčšinou patria advokátovi a spotrebiteľ z toho nemá nič. Preto satisfakcia vo forme primeraného finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa je na mieste. Následne žalobca citoval ust. § 3 ods. 5 a § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Zároveň uviedol vetu z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove v rozhodnutí 13Co/80/2016 zo dňa 20.03.2018 bod 24 veta 2.

13. Ďalšie vyjadrenia do spisu predložené neboli.

14. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Keďže odvolanie nebolo podané proti výroku II., rozsudok v tejto časti nadobudol podľa § 367 ods. 2 CSP právoplatnosť.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov žalovaného v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením veci v napadnutej časti, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v

odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

17. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd poznamenáva, že nezávislosť rozhodovania súdov sa musí uskutočňovať v ústavnom a v zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 ods. 1 a násl. Ústavy SR a z čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

18. Žalovaný namieta predovšetkým odňatie možností konať pred súdom a porušenie práva na spravodlivý proces tým, že súd prvej inštancie aj v rozsudku uviedol ako právneho zástupcu žalovaného Tomáš Kušnír s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 aj keď od 01.10.2020 zastupuje žalovaného advokátska kancelária Remedium Legal s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739.

19. Odvolací súd zistil, že na Krajskom súde v Prešove pod Spr.1OpP/3/2020 sa nachádza plnomocenstvo advokátskej kancelárie Remedium Legal s.r.o. na zastupovanie spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. Plnomocenstvo bolo na Krajský súd doručené dňa 09.12.2020.

20. Tak ako to vyplýva z obsahu spisu na čl. 81 vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 30.03.2022 o 10.00 hodine na č. dverí 7 prízemie. Na pojednávanie boli volaní zástupca žalobcu JUDr. Ivo Babjak advokát a za žalovaného Tomáš Kušnír s.r.o.. Zo zápisnice o pojednávaní na čl. 84 spisu vyplýva, že na pojednávaní bol prítomný právny zástupca žalobcu JUDr. Ivo Babjak osobne. Za žalovaného nebol prítomný nikto.

21. Z čl. 90 spisu vyplýva, že Remedium Legal advokátska kancelária požiadala o doručenie rozsudku sp. zn. 5Csp/60/2019. Zároveň poukázala na svoje podanie zo dňa 05.10.2020 a zmenu právneho zastúpenia.

22. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.07.2010 sp. zn. 5Cdo/122/2010 z ktorého vyplýva, že obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva, alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je irelevantné konanie súdov a iných orgánov SR. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými predpismi, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS85/06). Civilný sporový poriadok v ust. § 178 zakotvuje zásadu, podľa ktorej sa v prípade ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, doručuje predvolanie len splnomocnenému zástupcovi strany. Nie je vylúčené, aby sa strana pojednávania zúčastnila aj v prípade ak ju súd osobitne nepredvolá. Pretože podľa čl. 48 ods. 2 veta 1 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Z ods. 2 ust. § 178 vyplýva, že predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Ak súd neumožní strane účasť na pojednávaní odníme jej možnosť konať pred súdom.

23. V tomto konkrétnom prípade odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňovali jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Ide o porušenie procesných práv žalovaného. Súd prvej inštancie so žalovaným nekonal, nedoručil jeho aktuálnemu právnenému zástupcovi predvolanie na pojednávanie a rozsudok mu doručil až potom, keď o to sám požiadal napriek tomu, že zo strany žalovaného bola plná moc pre jeho právneho zástupcu doručená pričom táto sa nachádza na Krajskom súde v Prešove pod Spr.10pP3/2020 ako to vyplýva z úradného záznamu zo dňa 7.12.2022 uloženého v spise.

24. Preto odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za dôvodné a so zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti odvolaciemu súdu neostávalo iné, ako postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie postupom podľa § 391 CSP.

25. Úlohou súdu prvej inštancie bude znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom, t.j. na pojednávanie riadne predvolať nielen žalobcu a jeho právneho zástupcu, ale i žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý aktuálne disponuje plnou mocou vo veci. Zároveň súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v ust. § 220 ods. 2, 3 CSP aj náležite odôvodní.

26. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj ďalšími odvolacími námietkami, ktoré neboli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia vo vzťahu k odvolateľovi.

27. Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v inštruktívnej časti rozhodnutia (§ 391 ods. 2 CSP).

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej v zmysle ust. § 396 ods. 3 spojený s ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).